

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

KOMPAS

LEDEN/2011

DĚTSKÁ SLAVNOST

DO NOVÉHO ROKU

PROGRAMY NA LEDEN 2011

- 2** První léta brněnského sboru
Lenka Broklová
- 3** Úvodník
Marta Dyntarová
- 4** Přání na cestu do nového roku
Jan Asszonyi
- 5** Výhled na leden
Jan Asszonyi
- 6** Sborová kronika (leden)
- 7** Představujeme nové členy
Pavla Švojtgrová
- 8** Výlet malého dorostu
Vojta Asszonyi
- 9** Dětská vánoční slavnost v Brně
Lukáš Bártl, Evička Doubková
- 11** Dětská vánoční slavnost v Bohumilicích
Ester Pučálková
- 12** Dorostové Vánoce
Štěpán Raus
- 13** Pozvání na večírek
Dalimil Petrilák
- 14** Síla modlitby
Jiří a Jiřina Káňovi
- 16** I kdyby...
Jan Asszonyi
- 18** Alianční týden modliteb
- 19** Programy
pátečníci, veteráni, Klub maminek, večírky, bruslení
- 20** Měsíc leden ve sboru

V příštím čísle:

Vytažené verše pro náš sbor a jednotlivé úseky sborové práce.

Na titulní straně foto z dětské vánoční slavnosti.

Fotografiemi do tohoto čísla přispěli:

David Fajfr, Jan Káňa, archiv rodiny Dyntarových a Pavly Švojtgrové, Jakub Škarvan a web (ilustrace).

CÍRKEV BRATRSKÁ, BRNO

Modlitebna Kounicova 15;

kazatel Jan Asszonyi – tel.: 534 009 434;

sekretariát a kazatel Jakub Škarvan –

tel.: 530 342 302 (UPC)

**První léta
(1903–1910)**

Svobodná církev reformovaná, dnes Církev bratrská, byla založena 3. června 1880, a tak vám jistě nešlo, že jsme si v roce 2010 připomínali 130. výročí jejího založení. Jaký však byl vývoj v Brně? Připomeňme si v letošním ročníku Kompasů jednotlivá desetiletí vývoje brněnského sboru.

Pro vznik sboru byl důležitý rok 1903, kdy se po třicetileté misijní práci začal formovat skutečný sbor. Moravský sbor se středem v Brně měl 64 členů a 17 dětí, kazatelem byl Josef Kostomlatský. První shromáždění se konala v bytě Kostomlatských a rozvíjela se široká misijní činnost.

Sbor zasahoval až do Čech do Pusté Rybné, ke sboru patřila mimo jiné také stanice v České Třebové. V roce 1907 se uvádí 117 členů. Kromě nedělních shromáždění (nejprve v Rudolfské – dnes České – a později na Josefské) se konaly dvakrát týdně biblické hodiny a kazatel navštěvoval stanice. Téhož roku se připojili první dva členové bohumilické stanice.

V roce 1908 bylo na konferenci v Brně rozhodnuto o rozdělení moravského sboru na sbory tři: brněnský (s Nosislaví, Koryčany, Slavkovem, Heršpicemi a Bohumilicemi), letovicko-novičský a prostějovský. Počet členů sboru tak klesl.

Výraznou osobností sboru byl stavitel František Uherka, který měl vydatný podíl na vybudování modlitebny na zahradě domu číslo 32 na Nových sadech. V přízemí byla zřízena modlitebna a v poschodí byt pro kazatele.

Při otevření modlitebny dne 8. září 1910 čítal sbor 46 členů, z toho přímo v Brně 18. Na shromážděních bývala účast daleko vyšší.

Lenka Broklová

K O M P A S

Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy první neděli v měsíci pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 26. 1. 2011

Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (raus.p@upcmil.cz),

Iva Zachariášová (iva.zac@seznam.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz)

ÚVODNÍK Novoroční

S Boží pomocí jsme vstoupili do nového roku 2011. Nevíme, co nás v něm všechno čeká a co všechno zažijeme. Radosti, starosti, překvapení, různé útrapy... (o politice raději nemluvit).

Jsou to už tři roky, co se nám doma hodně změnil život. Děti se osamostatnily, a tak jsme s manželem a psem labradorem Hartem zůstali doma na všechno sami. Má to své výhody, ale i nevýhody. Teď abychom jako rodiče poslouchali své děti. A tak o Vánocích býváme u syna a jeho rodiny v Brně, ale už na Štěpána abychom byli u dcery a druhého syna, kteří bydlí ve Švýcarsku. Je to sice všechno krásné, ale ta cesta je velmi namáhavá, zdlouhavá a nebezpečná. Nic jiného nám ale nezbývá, než překonat strach a plně se

spolehnout na Pána, že nás povede po celých 960 km až do cíle k našim. Při takových situacích máme možnost pocítit Boží blízkost a Jeho vedení.

V životě jsme prožili mnoho zkušeností, jak nás Pán chránil. Proto se v tomto novém roce plně nechme vést naším Pánem, On nás dobře povede. Ať nás čeká cokoli, On nám pomůže.

Dostal se mně do rukou křesťanský časopis, ve kterém je napsáno takové desatero, s kterým se chci s vámi do nového roku podělit:

1. Měj v úctě každého člověka, protože v něm žije Kristus. Buď vnímavý ke každému – je to tvůj bratr-sestra.

2. O každém smýšlej dobře – o nikom nesmyšlej zle. I v nejhorším člověku se pokus najít něco dobrého.

3. O druhých mluv vždy dobře – o bližních nikdy nehovoř zle. Naprav křivdu způsobenou slovem. Nebuď příčinou konfliktů mezi lidmi.

4. S každým hovoř jazykem lásky. Nezvyšuj hlas. Nezpůsobuj problémy. Nezapřičiňuj pláč. Uklidňuj a projevuj dobrotu.

5. Odpouštěj všem a vše. Nepřechovávej v srdci hněv. Vždy podej ruku ke smíření první.

6. Čiň vždy dobře bližnímu. Každému čiň dobro tak, jak chceš, aby ho druzí činili tobě. Nepřemýšlej o tom, co má někdo udělat pro tebe, ale o tom, co máš ty udělat pro někoho.

7. Aktivně pomáhej v utrpení. Ochoťně přispěj útechou, radou, pomocí, srdcem.

8. Pracuj poctivě, protože plody tvé práce používají druzí, jako i ty používáš plody jejich práce.

9. Zapoj se do života společnosti. Otevři se chudým a nemocným. Poděl se o hmotná a duchovní dobra. Snaž se vidět potřebné kolem sebe.

10. Modli se za všechny, dokonce i za nepřátele.

■ *Marta Dyntarová*

PŘÁNÍ

NA CESTU DO NOVÉHO ROKU

Přelom kalendářního roku je jednou ze situací, kdy vyslovujeme přání. Přejeme sami sobě, to možná velice skrytě a cudně, a přejeme také svým blízkým – aby zůstalo vše dobré tak, jako tomu bylo v roce minulém, aby se splnila vysněná touha, aby bylo lépe než v období minulém. Slova jako „štěstí“ a „zdraví“ se vyslovují snad nejčastěji právě v tomto období roku.

Mívám s přáními problém, a to docela často. Někdy vím docela přesně, co přát druhým, jindy méně. Nakonec si však stejně uvědomím, že mám příliš malou moc na to, abych uskutečnění onoho přání nějak pomohl na svět. Znovu se ptám, co chci přáním opravdu vyjádřit a dobírám se osvobozujícího výsledku. Ať už zazní v přání cokoli, chci jím vlastně povědět toto: „Jsem rád, že jsem vás poznal, mám vás rád, je mi s vámi dobře a těším se z toho, že se i v příštích dnech budeme smět doprovázet životem.“ Zde je jádro mých přání, pomyslí-li na své nejbližší v rodině, ve sboru, nebo na ostatní přátele. Mnohem důležitější

než „co“ (co přát či co mě čeká) je vědomí toho, že máme „s kým“ žít.

Nikdo z nás neví, co nás příští rok čeká. Asi je to dobře. Víme však, a to můžeme ovlivnit, s kým půjdeme dalšími dny nového roku po boku. I sebetěžší nemoc nebo jiný problém se lépe nese, když máme po boku Pána Boha, rodinu a přátele. Někdy stačí přátelství přijmout; to když je nabízí Pán Bůh. Jindy (a častěji) je namístě být druhým aktivně bližním, spíš než pasivně čekat na to, až někdo zaklepe na dveře, pošle SMS, e-mail nebo zatelefonuje. Tak to vyčítáme z příběhu o milosrdném Samařanovi (L 10,29–36), kde úvodní otázku zákoníka *Kdo je můj bližní?* Pán Ježíš na konci přeformulovává v otázku *Kdo byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?*

Na prahu nového roku si nejprve vděčně uvědomuji (a zvu k tomu také vás), že na něm nestojím sám. Jsem obklopen blízkými na zemi i na nebi, a to doslova. Víím, „s kým“ jdu dál. Je v tom kus radosti a povzbuzení. A má-li odsud vyrůst nějaké přání, pak je zacíleno na budování dobrých vzájemných vztahů. Přeji Vám, abyste se ve vztahu k Pánu Bohu necítili osamoceni. Někdy se s ním tak trochu vzájemně hledáme, ale přes veškeré hledání a tápání (na lidské straně) přijímáme ve víře ujistění o tom, že Pán Bůh nikoho hledajícího a po něm toužícího neodmítá a drží nad každým svou ruku. Přeji Vám, abyste se necítili osamoceni ve svých rodinách, prokazovali si obětavou lásku, prožívali radost a oporu. Přeji Vám, abyste tvořili dobré sborové

společensví, v němž jsme voláni k tomu, abychom se navzájem milovali, odpouštěli si, povzbuzovali se ve víře a sloužili si duchovními dary. Přeji Vám, abyste byli dobrými přáteli ve škole i v zaměstnání. K tomu všemu ať nám pomáhá na prvním místě Pán Bůh. On tak koná, stačí dát mu k tomu v našem životě prostor. K tomu všemu Vám chci pomáhat i já.

A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. Matouš 28,20b

Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám prikazuji. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Jan 15,14–15

Olej a kadidlo dává radost srdci, milý přítel dává radu z duše. Přísloví 27,9 (ČSP)

Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. Efezským 4,32

Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. Koloským 3,16

Proto se navzájem povzbuzujte a buďte jeden druhému oporou, jak to již činíte. 1. Tesalonickým 5,11

Naopak, povzbuzujte se navzájem den co den, dokud ještě trvá ono `dnes`, aby se nikdo z vás, oklamán hříchem, nezatvrdil. Židům 3,13

■ Jan Asszonyi, kazatel sboru

VÝHLEDY

ANEB CO NÁS ČEKÁ A CO NÁS NEMINE V LEDNU

Milí bratři a sestry,

vítejte v novém roce 2011. Po svátečních dnech přelomu roku je před námi lednový program. Budeme mít možnost účastnit se mimořádných shromáždění (Alianční týden modliteb a Týden modliteb za jednotu křesťanů) a přivítáme mezi sebou hosty kaz. Petra Grulichy a kaz. Bronislava Matulíka. Jejich návštěvy souvisejí také s tím, že v lednu budu mimo sbor na léčebném pobytu v Košumberku. Zastupovat mě budou bratři kaz. Jakub Škarvan a Petr Raus.

V neděli 2. ledna 2011 byla při **novoročním shromáždění** se slavením Večeře Páně přijata za plnoprávnou členu sboru a Církve bratrské **sestra Olga Smutná**.

Alianční týden modliteb se koná ve dnech 9.–16. ledna 2011. Téma i přehled shromáždění v jednotlivých dnech je na jiném místě Kompasů.

V neděli 23. ledna 2011 poslouží v dopoledním shromáždění host **kaz. Petr Grulich**, tajemník Rady Církve bratrské.

V neděli 30. ledna 2011 poslouží v našem sboru host **kaz. Bronislav Matulík** z Prahy-Smíchova.

Program sborových večírků v lednu:

- 2. 1.: **vánoční večírek** – povídání o Vánocích s písněmi;
- 9. 1.: host **Marek Orko Vácha** – pohled na první kapitolu První knihy Mojžíšovy, tentokrát víc teologický než biologický;
- 16. 1.: koncert **Želešického chrámového sboru**;
- 23. 1.: cestopis – **Dalimil Petrilák** promítá fotografie ze svého putování Tádžikistánem;
- 30. 1.: s hostem **Bronislavem Matulíkem** hovoří nejen o časopise Brána Zdeněk Brokl.

Vizitace a členské shromáždění:

Ve dnech 4.–6. března 2011 proběhne z rozhodnutí Rady Církve bratrské vizitace našeho sboru s volbou kazatele J. Asszonyi po sedmi letech služby. Vizitátory budou bratři kazatelé Daniel Fajfr (předseda Rady Církve bratrské) a Bronislav Kaleta (sbor Církve bratrské v Praze-Žižkově). Členské shromáždění v neděli 6. března bude vizitačním a zároveň výročním členským shromážděním. Prosím členy sboru, aby počítali s účastí na tomto členském shromáždění, kde je potřebná nadpoloviční účast členů sboru.

SOLI DEO GLORIA

Samému Bohu sláva

S přáním pokojných dní Jan Asszonyi.

LEDEN 2011

SBOROVÁ KRONIKA

„Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví.“

Mt 5,5

BLAHOPŘEJEME

KDY	KOMU	PROČ
3. 1.	bratru Vlastimilu Řehákovi z Brna	80 let
4. 1.	sestře Martě Fürstové z Brna	91 let
5. 1.	sestře Anně Štiglerové z Brna	72 let

PŘESTOUPILI DO NAŠEHO SBORU

Koncem roku byla do našeho sboru ze sboru CB v Hradci Králové převedena sestra **Pavla Švojkrová**.

PŘEDSTAVUJEME

NOVÉ ČLENY SBORU

Pavla Švojková

Těžký to úkol, představit se sboru, kam přicházím jako nový člen. Nevím přesně, co všechno byste chtěli vědět nebo jak moc jste zvědaví, i když tuším, že hodně 😊. Pokusím se tedy napsat alespoň to, co považuji za základní a důležité informace, a na ostatní se mě pak přijďte zeptat sami 😊.

Oфициálně mě na mém pracovišti na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity, kde nyní přednáším a zároveň také stále ještě studuji doktorské studium zaměřené na logopedii, najdete jako PhDr. Pavlu Švojkovou, ale mnohem raději mám docela obyčejné oslovení Pája a také horkou čokoládu, poezii nebo zajímavý film. Pocházím z východních Čech, přesněji z malebného městečka Hořice v Podkrkonoší. Je to malická stanička sboru CB Hradec Králové, kde jsem donedávna byla oficiálně členem.

Moje široká rodina je věřící, takže jsem od dětství slyšela o Bohu, Jeho lásce i milosti a nikdy jsem nepochybovala o Boží existenci. Prošla jsem poutivě, tak jako většina „sborových dětí“, besídkou, dorostem i mládeží a pomáhala jsem i při mnohých sborových aktivitách, psala slovíčka a příběhy pro děti ze sboru. Nevnímal jsem to všechno dlouho ale úplně osobně. Teprve později jsem opravdu pochopila, co

to všechno znamená přímo pro mne, uvěřila jsem a dala se pokřtít.

Moje cesta víry prošla mnoha úskalími a já jsem se v životě od Boha na určitou dobu velice vzdálila. Ta vzdálenost způsobila v mém životě mnoho potíží, rozepře s rodinou, nedobré vztahy a přátele, zdravotní problémy, dokonce deprese, nepokoj a pocit úplné samoty a nepochopení. Psychicky jsem se dotkla svého dna. Pán Bůh na mě ale přes to všechno nikdy nezapomněl, a ať už jsem se od něho vzdalovala kamkoli, stále mne volal zpátky, stavěl mi do cesty věřící přátele a svoje znamení o lásce a milosti, která nikoho nezavrhne, která odpouští a která i hříchy *jako šarlat* změní v *bílé jako sníh* (Iz 1,18).

Bůh nakonec změnil můj život od základů a naplnil ho věcmi, o kterých jsem nikdy ani nesnila. Namísto špatných vztahů mi dává ty dobré a požehnané, dopřává mi pomáhat lidem kolem sebe a dává mi radost i pokoj v životě i v práci. Svou cestu k víře

nepovažuji za nějakou samozřejmost a jsem vděčná Bohu, že si mne našel; jen díky Němu samotnému se vám dnes mohu představovat.

Do sboru CB na Kounicově ulici jsem se byla v průběhu svých předešlých studií na Masarykově univerzitě podívat mnohokrát a navštěvovala jsem také pondělní pro-

gramy tzv. „mládežových veteránů“, s nimiž jsem mohla studovat Bibli, prožívat Boží blízkost a často se také báječně zasmát, za což jim nyní moc děkuji. Doufám, že také i se všemi vámi ostatními budu moci společně prožívat Boží radost a pokoj.

■ *Pavla*

VÝLET MALÉHO DOROSTU

Rozhovor s Vojtou Asszonyi

Včera (18. prosince) jste byli s malým dorostem na výletě. Kolik vás celkem bylo a kam jste šli?

Bylo nás i s kmety devět a šli jsme lesem, spíš většinou do kopce. K nějaké studánce, nevím pořádně kde. (Ríšova studánka, jak nám později doplnila kmetka Alík.) Vodu jsme z ní nepili, ale ložili jsme na led a klouzali se.

Nebyla ti na výletě moc zima? Včera hodně mrzlo...

Zima mi trochu byla, ale chodili jsme a hráli jsme hry, běhací... Třeba hra, jak se vyhodí míček hodně vysoko a řekne se jméno někoho a ten to musí chytit a pak ostatní vybíjí. Nebo „mina“ – u té se taky dost běhá.

Co bylo na výletě nejlepší?

Válení ve sněhu. A koulování; háželi jsme po sobě my děčka a taky po kmetech.

Na otázky Ivy Zachariášové ochotně odpovídal Vojta Asszonyi.

DĚTSKÁ VÁNOČNÍ SLAVNOST V BRNĚ

Povídání s Marií a Josefem aneb Jaká byla dětská vánoční slavnost

**Lukáš Bärtl, 11 let,
představitel Josefa**

Jsi rád, že už máš vystoupení za sebou?

Jo. Protože jsem měl třému, ale jakmile jsem se do tobo dostal, tak mě to pak docela už bavilo.

Co jsi říkal, když ses dověděl, že budeš hrát Josefa?

Když jsem se dověděl, že budu hrát Josefa, tak jsem byl zaskočen, protože mně bylo řečeno, že budu dělat sólo, a já sólo moc rád nedělám. Nebyl to dobrý pocit.

Jak se ti hrálo a zpívalo s Evičkou?

Dobře. Já jsem s ní problém neměl. Ona je hlavně hodná a sympatická, takže jsem neměl problém.

Co bylo nejtěžší?

Pro mě bylo nejtěžší to sólo.

Jak to vypadalo na zkouškách?

Ono to bylo v podstatě úplně stejný jako teďka. Akorát nám říkali, co máme dělat.

Kdy jste nacvičovali?

My jsme nacvičovali v besídce a pak dvakrát naostro tam, kde jsme to hráli.

Odkud jsi měl kostým?

Vzal jsem si kostým (hábit a pásek) od mé tetičky Aničky Štiglerové.

Ona vás tak zásobuje? I Filip měl kostým od tety Aničky.

My jsme jako její příbuzní, tak se všechny v nejtěžší situaci obrátíme na ni. Filipovu čepici jsem měl loni já.

Co bys chtěl hrát, kdybys nehrál Josefa?

Asi pastýře. Fascinujujou mě. Ale s tím Josefem jsem spokojen.

O čem jsi přemýšlel během hry?

Říkal jsem si, že to je spíš taková pohoda, ale hlavně překonat to sólo.

Jaké dárky jste dostali po slavnosti?

Nutelu a plyšáka – přívěsek na klíče. Všichni dostali to stejný. A pak omalovánky, ale nevím, jestli je někdy upotřebím, protože mě to nebaví.

Evička Doubková, 10 let, představitelka Marie

Jsi ráda, že už máš vystoupení za sebou?

Hodně.

Proč?

No, protože jsem měla docela velkou trému.

Co jsi říkala, když ses dověděla, že budeš hrát Marii?

Nic jsem neříkala.

Byla jsi ráda?

Docela jo, kvůli tomu, že budu jenom zpívat a nebudu nic říkat.

Jak se ti hrálo a zpívalo s Lukášem?

Dobry.

Co bylo nejtěžší?

Nejtěžší bylo, když jsem zpívala s andělem Gabrielem, jinak už nic.

Ale zase jsi měla výhodu, že jsi sóla zpívala na začátku a pak už jsi jen hrála Marii sedící u jeslí. Pozorovala jsi ostatní?

Když se zpívalo, tak jsem zpívala, a když se nezpívalo, tak jsem seděla a dívala se na ostatní.

S kým jsi ty písničky cvičila?

S mamkou a jinak sama.

A hraješ na nějaký hudební nástroj, aby sis to mohla doma přehrát?

Na flétnu. Někdy jsem si to přehrála.

Odkud jsi měla kostým?

To nám donesla Anička Štiglerová.

Co bys chtěla hrát, kdybys nehrála Marii?

Myslím, že anděla, protože ten taky jenom zpívá a občas něco řekne.

Co jsi hrála loni?

Tam jsem hrála matku Jakuba a Jana.

Po dětské slavnosti, konané 19. prosince, na níž děti vystoupily s muzikálovým představením o narození Pána Ježíše, rozmlouvala s představiteli Marie a Josefa Lenka Broklová.

DĚTSKÁ VÁNOČNÍ SLAVNOST V BOHUMILICÍCH

Bonifác

V neděli 19. prosince se v Bohumilicích konala tradiční dětská vánoční slavnost. Její pravidelnou součástí bylo divadelní představení, v němž své síly spojila besídka i mládež. Díky obratnému vedení našeho pana režiséra Břeti Kubici se z celého divadla stal nevšední zážitek nejen pro rodičovské publikum, ale i pro samotné herce na zkouškách.

Nevšední byl ovšem i příběh o ševci Bonifácovi, kterému ve snu anděl přislíbí, že ho na Štědrý den navštíví sám Pán Ježíš. Bonifác se na tuto mimořádnou událost pečlivě připravil a čekal... Jenže místo vytouženého Ježíška na dveře zakleपालa postupně stařenka (v podání pana režiséra ☺), která potřebovala odtáhnout sáně, tři děti hledající cestu a otec s dcerou, kterým vyhořela chalupa. Místo pomoci je rychle vyhnal pryč – očekával přece velkou návštěvu! Ve své horlivosti si však nevšiml,

že Ježíš k němu už přišel, a to právě v těchto lidech. Naštěstí to byl jen sen, který ale Bonifáce připravil a poučil. Když k němu ten den přišli opět ti samí lidé a s nimi i koledníci se sousedem, přijal je vlídně a nezapomněl je bohatě pohostit.

A protože jsme i my někdy stejní jako Bonifác, měl nám tento příběh připomenout, že Pán Ježíš k nám přichází v různých podobách. Je tedy třeba, abychom měli vždy otevřená srdce a byli připraveni, ať už u našich dveří zakleपालa stará babička, tři malé děti, nebo chudá rodina.

■ Ester Pučálková

DOROSTOVÉ VÁNOCE

Vánoční schůzka velkého dorostu byla poněkud netradiční. Ještě před samotným oslavením Vánoc, které bylo z dorostové klubovny přesunuto ke Dvořákům domů, se ve čtvrtčních odpoledních hodinách vydali dorostenci na menší výlet. Právě o tomhle je, nebo by alespoň měl být, následující rozhovor moderátora (= Alice – Alík – Zachariášová) a dorostence Štěpána Rause.

Štěpán prchá, moderátor ho honí okolo ping-pongáče.

Moderátor: **Jestli mi neodpovíš na pár otázek, tak si to vymyslím, ty tvoje odpovědi!**

Štěpán: Takže se z toho můžu vyvlíknout?

M.: **Nó, riskuješ tím docela dost.**

Š.: Ááá!

M.: **Takže otázka číslo jedna: Pamatuješ si vánoční schůzku a výlet?**

Š.: Jo, pamatuju, bylo to fajn.

M.: **A co nám o tom řekneš?**

Š.: Tak... Bylo to dobrý. Sraz jsme měli na Staré Osadě, odtam jelo cukroví a dárky autem s Pet'ou Buršíkem. My jsme dojeli autobusem ke hřbitovu a odtam jsme šli pěšky k Pavlu Dvořákovi domů. Tam jsme pak měli vánoční schůzku.

M.: **Fajn. Nějaké zajímavé zážitky?**

Š.: Byla zima.

M. (*potichu si brble*): To je fakt nemožný dělat s tebou rozhovor... (nahlas) **A co**

bys chtěl sdělit čtenářům?

Š. (*zavtáří se vyděšeně*): Já nevím!

M.: **Tak jinou. Hm... Věděl jsi tu cestu, kudy jdete?**

Š.: Vůbec. Jenom jedno místo jsem poznával. U kapličky, nad Líšní.

M.: **Dobrý. To je asi všechno, už mi došly nápady. Tak teď se můžeš zeptat ty.**

Š.: Už můžu jít?

M. (*bodí oči v sloup*): **Jo. ☺**

POZVÁNÍ NA VEČÍREK TÁDŽIKISTÁN

Jumhurii Tojikiston

DALIMIL PETRILÁK

Jak vznikla myšlenka večírku?

Jak už někteří víte z jednoho kompa-sového úvodníku, v září jsem cestoval po Tádžikistánu. Byl jsem osloven, že by z-to-ho mohl být materiál na celý večírek – a myslím, že mohl...

Na co se můžete těšit?

Mé vyprávění bude postavené hlavně na fotkách, bez nich by to bylo téměř nepopsatelné, protože většinu věcí, které jsem viděl, jsem zatím nikde jinde neviděl, takže by se to i dost složitě popisovalo a moc dobře kreslit neumím (že bych vám to nakreslil).

Proč jsem tam jel?

Vysvětlím podrobněji, ale naskytl se poměrně snadná možnost naplánovat cestu do této země, tak jsem to realizoval.

A co mě v Tádžikistánu překvapilo?

To se sem nevejde, bylo toho moc a moc a nevím, co vybrat do tohoto krátkého článku. Zmíním možná jednu věc – téměř vše, co jsme naplánovali, nám vyšlo. Možná to bylo díky tomu, že jsme neplánovali celou výpravu přesně po dnech, ale podařilo se nám vidět a zažít tolik věcí, že jsme ničebo nelitovali.

Těším se na **23. ledna**, kdy se s vámi rád podělím o své zážitky, a budu rád, když se budete ptát, co vás zajímá.

■ Dalimil

V pěknou slunečnou sobotu 18. prosince jsem se vypravil s Jirkou na procházku okolím Ivanovic. Příjemná procházka se nad rámec původních představ protáhla skoro až do tmy, ale vůbec jsem nelitoval. Odměnou za krásně prožitou zimní sobotu, kdy davy lidí v nedalekém Globusu plnily již přeplněné nákupní vozy, bylo následující svědectví, které jsem si navečer pro Kompas odnášel.

David Fajfr

SÍLA MODLITBY

Vyčerpán jsem nářkem, každé noci smáčím svou podušku pláčem, skrápím slzami své lože. Hospodin slyší mou prosbu, moji modlitbu Hospodin přijme. (Ž 6,7.10)

Cítil jsem se dobře, byl jsem fit... a pak se to stalo spadl jsem na záda z výšky asi 2,5 m.

Nebyla to náhoda náhody neexistují. Bylo to Boží zastavení.

Ten večer jsem se nějak dostal na lůžko, syn Honza a jeho bratranec Kája za mnou přišli a modlili se za mne. Na rentgenu zjistili, že mám zlomená dvě žebra, ale v dalších dnech jsem se cítil celkem dobře, dokonce

jsem mohl provádět drobné domácí práce. Po týdnu se to začalo zhoršovat, hůře se mi dýchalo a v určité chvíli jsem nemohl popadnout dech. Nakonec jsem se ocitl v Úrazové nemocnici v Brně, a tam už si mne nechali. Následovaly rentgeny, ultrazvuk, CT vyšetření v hrudníku byla krev, která stlačovala plíci. V následujících dnech mi ji odsáli, ale protože se tam už utvořily sraženiny, byla nutná operace. Po ní jsem byl přeložen na ARO. Později mi lékařka řekla, že to bylo na hraně, měli velký strach, že to neudýchám. Ale to už za mne dýchal můj Pán a působily modlitby mnohých. Na ARO jsem ležel na zádech dlouhých 11 dnů. Kolem mě samé hadičky, drény, dráty, monitory, snímače, kyslík. Před očima jsem měl hodiny hodiny, minuty, dny se vlekly nekonečně pomalu čas je opravdu relativní. Uvědomil jsem si, jak je život křehký.

Na mobil jsem dostal zprávu od svého přítele Rudy z Břeclavi: „Čeho se bojíš? On bude stát vždy při Tobě, tak velice Tě má rád Tvůj Bůh. Nikdy Tě neopustí, nikdy Tě nezanechá...“ Dále mi psal: „Blaise Pascal se jednou modlil: Pane, neprosím ani o zdraví, ani o nemoc, ani o život, ani o smrt, ale o to, aby Ty jsi rozhodl o mém zdraví i o mé smrti pro svou čest a moji spásu. Jen Ty víš, co je pro mne užitečné! Ty jsi Pán, dělej si, co chceš. Amen.“

V tomto duchu jsem se modlil i já v bezesných nocích před operací i po ní. Promítl se mi film mého života všechno, co jsem přijal a bylo toho hodně. Na co jsem poradit sám. Ale také jsem si uvědomil, že jsem málo dělal pro Boží království, pro své bližní.

Ještě před operací jsem v Bráně 11/2010 četl článek o Etiopii a hned jsem se rozhodl pro adopci dítěte na dálku. Manželka za mne odeslala mail, a tak nám ke třem vnukům přibyla pětiletá vnučka Mirat.

Měl jsem mnoho plánů, co bych chtěl ještě dokončit, ale co bude dál, nevím. Chci čekat, co mi Pán ukáže. Jsme v Jeho ruce.

V těžkých dnech mi byla oporou a pomocí moje manželka, která mě denně navštěvovala a povzbuzovala. Chtěl bych moc poděkovat Vám všem, bratři a sestry, za Vaše modlitby – v modlitbě je ohromná síla a povzbuzení! Rád bych to splatil i já svými modlitbami za potřeby a potěšení druhých.

V upomínku na konfirmaci v r. 1958 jsem dostal pamětní list s obrazem od Albrechta Dürera „Modlící se ruce“ s veršem na cestu životem: *Vímět' pak, že milujícím Boba všechny věci napomábají k dobrému.* (Ř 8,28)

■ Jiří Káňa

Velkou moc má modlitba vroucí spravedlivého.

To je moje zkušenost z posledních dnů a týdnů. Skutečně nejsme pány nad svým životem. Naše představy a plány se mohou rázem změnit. V nemoci mého manžela jsme prožili zastavení od Pána on ví, co je pro nás dobré, i když to někdy bolí. Jsem moc vděčná za Vás za všechny, za Vaše slova povzbuzení a hlavně za Vaše modlitby. Plně jsem prožila, jak je to krásné být obklopen bratrskou láskou. Děkuji za Vás Pánu Bohu.

■ Jiřina Káňová

I KDYBY FÍKOVNÍK NEVYPUČEL A VŠICHNI ODPADLI

I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm, z ohrady zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl, já budu jáсотem oslavovat Hospodina, jásat ke chvále Boha, který je má spása. Panovník Hospodin je moje síla. Učinil mé nohy hbité jako nohy laně, po posvátných návrších mi dává šlapat. Pro předního zpěváka za doprovodu strunných nástrojů. (Abk 3, 17–19)

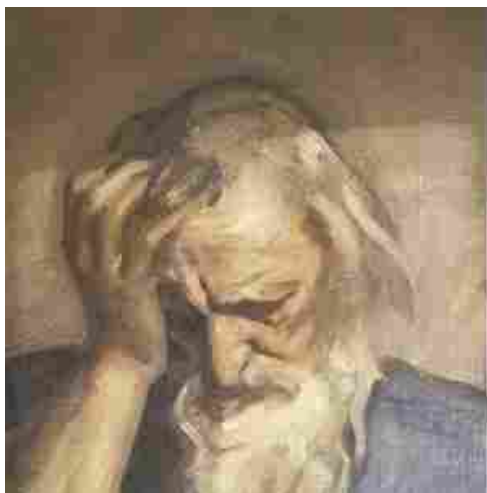
Tu mu Petr řekl: „I kdyby všichni odpadli, já ne.“... On však ještě horlivěji prohlašoval: „I kdybych měl spolu s tebou umřít, nezapřu tě.“ Tak mluvili všichni. (Mk 14,29.31)

Oba dva muži, jak Abakuk, tak i Petr, pověděli větu, která začínala slovy: I kdyby... (fíkovník nevypučel & všichni tě opustili). Nevím, zdali používáme taková spojení. Možná jsme opatrní a než cosi podobného vyslovíme, pečlivě vážíme. Nebo podobná slova užíváme často. Podívejme se na oba muže, kteří pověděli „I kdyby...“ Oba jsou nám příkladem. Jeden pozitivním, druhý negativním.

ABAKUK

Vyznání proroka Abakuka čteme na konci zápasu s Hospodínem, který začíná prorokovým pohledem kolem sebe. Pohled kolem sebe se stal prorokovi pod božím vedením břemenem. Břímě je něco, a zde se dotýkám původu hebrejského slova „břímě“, co je zvednuto, a až tehdy se stává břemenem. Dokud je na sebe nevezmu, nejedná se o břemeno. Proto mohou být stejné věci pro jednoho břemenem a pro jiného ne. Lze chodit kolem těžkých skutečností a vůbec není jisté, že se člověku stanou břemenem. Prorokovi dal břemeno uvidět a ve vidění zvednout sám Hospodin. Začal prožívat násilí a nespravedlnost kolem sebe jako veliké břemeno, které tíží. Tak tíží, že má dojem, že Hospodin je lhostejný a necitlivý. Jak se na to může dívat?

Zde začíná dialog. Prorok se ptá Hospodina a Hospodin mu odpovídá.

Prorok se dovídá, že Hospodin není lhostejný ani necitlivý, ale že na Judu chystá své soudy. A také zjišťuje další věc. Nástrojem soudu budou bezbožní Babyloňané

(Kaldejci). Pro proroka je to další rána. Jak je možné, že právě oni? Vždyť jsou ještě horší než Juda! Ať se to prorokovi zdá jakkoli divné, jsou to právě oni, kdo budou nástrojem Božího soudu.

Na konci rozhovoru vidíme Abakukovo vyznání. Jestli na počátku jeho proroctví vidíme stěžování si pod tíží břemene, pochybnost, otázky, strach, pak na jeho konci vidíme krásné svědectví, které ústí do věty: I kdyby fíkovník nevypučel... Není to sebejistá výpověď – vždyť Abakuk sám se třese (3,16). Je to ale výpověď víry a důvěry.

Ne, že by si prorok myslel, že je natolik silný, že všechno zvládne. Dostal odpověď na své otázky, dostal ujištění o tom, že je stále v Boží ruce, která sice trestá, ale nehubí a je milostivá. Může vyznat, že i kdyby fíkovník nevypučel a réva nevydala výnos, i kdyby zmizel brav – a nic horšího se už nemohlo stát – i tehdy bude chválit Hospodina. Ne proto, že by se ho to nedotklo nebo byl dostatečně silný, nýbrž proto, že i v této situaci je v rukou milosrdného a mocného Hospodina, který neztrácí kontrolu nad tímto světem.

PETR

S Petrem se dostáváme do období před ukřižováním Pána Ježíše. Pán Ježíš věděl o tom, co způsobí jeho zatčení mezi učedníky. Aby je na své utrpení připravil, zjevuje jim je. Do tohoto kontextu patří okamžitá reakce apoštola Petra: „*I kdyby všichni odpadli, já ne.*“ Jsou to slova velkého odhodlání. Byť si to snad ani neuvědomoval, Petr vysoce hodnotí svou víru a odvahu, které jsou výrazem upřímného chtění. Neznal dobře sám sebe a neznal sílu pokušení, kterému bude vystaven. Proto musel Pán Ježíš Petrovi povědět, že jeho pád bude ještě větší než pád ostatních. Veřejně zapře Krista. Petr miloval svého

mistra a byl velice horlivý, ale ani to nestačilo na to, aby dostal svým velikým slovům o tom, že on nikdy neodpadne.

DO NOVÉHO ROKU

V roce, který je před námi, budou kolem nás břemena. Někdy nám budou uložena bez ptaní, jindy budou čekat na to, zdali je zvedneme. Pokud stojíme na prahu nového roku s petrovským sebevědomím, je na místě slyšet varování jeho příběhu. Díváme-li se do nového roku s obavami a obtížení všelijakými břemena, slyšme povzbuzení Abakukovo: „I kdyby fíkovník nevypučel, i kdyby přišlo cokoli... budeme s jásotem oslavovat tvé jméno, Bože, naše spásu.“ Je v něm pokorné a pravdivé vyznání vlastní slabosti. Je v něm ovšem i vyznání víry v Hospodina, který je milostivý a své milé neopouští.

■ Jan Asszonyi, kazatel

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB

Tématem letošního ročníku Aliančního týdne modliteb je sedm posledních slov Ježíše Krista na kříži. I když se jedná o texty spíše velikonoční, věřím, že přesto budou inspirovat ke společnému zamyšlení a modlitbám.

Texty zamyšlení na jednotlivé dny vyšly tentokrát z pera několika českých autorů – spisovatelky Jany Šrámkové, zakladatele KAMu Dava Pattyho, šéfredaktora časopisu Život víry Tomáše Dittricha a dalších výrazných osobností z širokého spektra církví. Někteří přinášejí slova provokativnější, burčující i zneklidňující, druzí povzbuzující i utěšující.

z brožury ATM, Jiří Unger – tajemník České evangelikální aliance

Rozvrh v Brně 9.–16. ledna 2011

DEN	MÍSTO	ÚVODNÍ SLOVO	TÉMA
Neděle 9. 1.:	Bratrská jednota baptistů, Smetanova 20	Jiří Mišek, ES	Odpusť jim, neboť nevědí, co činí. (L 23,34)
Pondělí 10. 1.:	Apoštolská církev, Životského 10 Církev wesleyánská, Dusíkova 5, Lesná	Jana Křížová, ECM Michal Vaněk SŽ	Dnes budeš se mnou v ráji. (L 23,43)
Úterý 11. 1.:	Armáda spásy, Staňkova 4	Eva Buttová, CČSH	Ženo, hle, tvůj syn. Hle, tvá matka. (J 19,27)
Středa 12. 1.:	Církev adventistů sedmého dne, Střední 10 Církev bratrská, Kounicova 15	Jakub Škarvan, CB mládež CB	Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? (Mk 15,34)
Čtvrtek 13. 1.:	Církev československá husitská, Botanická 1 Křesťanské sbory, Šámalova 15a	Ondřej Kolář, ČCE František Apetauer, AC	Žízním. (J 19,28)
Pátek 14. 1.:	Evangelická církev metodistická, Archa, Lýskova ulice, Bystrc	Pavel Coufal, BJB	Je dokonáno. (J 19,30)
Sobota 15. 1.:	Českobratrská církev evangelická Blahoslavův dům, Lidická 79	Jiří Krejčí, KřS	Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha. (L 23,46)
Neděle 16. 1.:	Slovo života, Novobranská 4	Vladimír Kaleta, CASD	Sestoupit do utrpení. (Sk 4,3)

Modlitební shromáždění začínají vždy v 18.00 hodin. Při každém z nich bude probíhat sbírka pro Českou evangelikální alianci.

PROGRAMY DALŠÍCH SETKÁNÍ

Mládež / úterý 19.15

- 4. 1.: Biblický program (Domino)
- 11. 1.: Speciální čajovna s diskusí (možná přijde i návštěva 😊)
- 18. 1.: Biblický program
- 25. 1.: Host

PERIKOPY

- Mt 2,13–23
- L 2,41–52
- J 2,1–11
- Mt 8,1–13

Veteráni / pondělí 18.30

- 3. 1.: Nekonají se
- 10. 1.: Veteráni se nekonají — alianční týden modliteb (doporučujeme účast)
- 17. 1.: Biblické čtení (Katka Vávrová)
- 24. 1.: Film
- 31. 1.: Desatero — 6. přikázání (Pája Švojkrová)

Klub maminek / čtvrtek 10.00

- 6. 1.: Výroba smaltovaných šperků (Martina Štiglerová)
- 13. 1.: Vše o lécích aneb Když nám děti stůňou (Ivona Pěničková)
- 20. 1.: O setkávání s křesťany z jiných zemí (Jiří Lukl)
- 27. 1.: Skutky těla — lenost

Případné informace podají
Sisa Červená (776 744 204)
Jana Baná (721 864 985)
Danka Truksová (737 187 017)

Fotbálek / bruslení

Každé možné nedělní odpoledne se dle aktuální dohody koná od 15.00 bruslení. Informace a přihlášky vždy buď online <http://cb.cz/brno/mladez/>, nebo osobně Šimon Kadlec (774 804 729) a Tomáš Kotrbatý (604 362 414). Nezbytné buřinky pro pány (viz ilustrace) zajistí veškeré půjčovny kostýmů.

Večírky / neděle 17.00

- 2. 1.: Vánoční večírek (moderuje Petr Kvapil)
- 9. 1.: Marek Orko Vácha — I. kniha Mojžišova (moderuje Petr Raus)
- 16. 1.: Koncert — Želešický chrámový sbor
- 23. 1.: Dalimil Petrilák — Tádžikistán (moderuje Petr Kvapil)
- 30. 1.: Bronislav Matulík — Nejen o Bráně (moderuje Zdeněk Brokl)

leden

VE SBORU CB KOUNICOVA

PRAVIDELNÉ NEDĚLNÍ POBOŽNOSTI

2. 1.:	9.00	kaz. Jan Asszonyi + Večere Páně – novoroční
	17.30	večírek (br. Petr Kvapil a spol.)
9. 1.:	9.00	kaz. Jakub Škarvan
	17.30	večírek (br. Marek Orko Vácha)
16. 1.:	9.00	br. Petr Raus
	17.30	večírek (Želešický chrámový sbor)
23. 1.:	9.00	kaz. Petr Grulich
	17.30	večírek (br. Dalimil Petrilák – Tádžikistán)
30. 1.:	9.00	kaz. Bronislav Matulík
	17.30	večírek (kaz. Bronislav Matulík)

STŘEDA

BIBLICKÉ A MODLITEBNÍ HODINY

5. 1.:	19.00	kaz. Jakub Škarvan – misijní (Pokání – o zbavení se provinění)
12. 1.:	18.00	Alianční týden modliteb
19. 1.:	19.00	kaz. Jakub Škarvan
26. 1.:	19.00	br. Petr Raus

Nedělní škola	pravidelně souběžně s nedělní pobožností
Mladší dorost	každé úterý v 17.00
Starší dorost	každý čtvrtek v 17.00
Mladší mládež – pátečníci	každé úterý v 19.15
Starší mládež – veteráni	každé pondělí v 18.30
Modlitební chvíle	v neděli v 8.20 a ve středu v 18.20
Zkoušky pěveckého sboru	každý pátek v 16.45
Jednání staršovstva	ve středu 12. a 26. 1. ve 20.10
Sesterský odbor	ve středu 19. ledna v 17.15
Klub maminek	každý čtvrtek v 10.00

STANICE

BOHUMILICE / neděle 9.30	BLANSKO / neděle 14.00
2. 1.:	
9. 1.:	
16. 1.:	
23. 1.:	
30. 1.:	
kaz. Jakub Škarvan + VP	
Bohumiličtí	
host	
kaz. Jakub Škarvan	kaz. Jakub Škarvan
kaz. Jakub Škarvan	